

[Aksel Møller.]

længe agter den højtærede Regering at vente paa det? Det forekommer mig, at Stillingen er den, at for hvert eneste Aar, der gaar, lader man Brugsforeningerne have et lavere Beskatningsgrundlag end alle andre i dette Land. Jeg indrømmer, at det er ikke meget mere, vort Forslag vil paalægge dem i Sammenligning med, hvad de har nu, men jeg synes, at man alligevel burde tiltræde vort Forslag, fordi det dog vilde være et symbolsk Udtryk for den gode Vilje, Regeringen har til at faa Brugsforeningerne ind under en Beskatning, der nogenlunde kan svare til andres Beskatning. Derfor tillader jeg mig, trods de Bemærkninger, der er gjort, at fastholde mit Synspunkt, idet jeg tilføjer, at det vilde være rart at vide, hvornaar Regeringens Taalmodighed er udtømt.

Finansministeren (Thorkil Kristensen):

Jeg er naturligvis altid taknemmelig for et symbolsk Udtryk for Velvilje, men jeg synes, at man i denne Sag maa sige, at Udvalget ikke har ligget paa den lade Side, og jeg gad nok vidst, om nogen havde ventet, at en Kommission skulde være færdig med sit Arbejde inden for eet Aar. I hvert Fald synes jeg, man maa erkende, at naar Kommissionens Flertal har haft den Opfattelse, at der fra en bestemt Side inden for Kommissionen ventedes et Forslag nu i Vinter, er det rimeligt, at man har udsat sit Arbejde nogle Maaneder for at afvente dette Forslag — at denne Forventning har vist sig ikke at holde Stik, er en anden Sag, derfor vil man i Udvalget tage fat paa anden Vis. Jeg synes, vi bør vise det Udvalg, i hvilket ikke blot den private Handel og Brugsforeningerne, men ogsaa upartiske Embedsmænd og andre sagkyndige er repræsenteret, den Tillid, at vi lader dem gøre deres Arbejde færdigt. Saa vidt det staaer til mig, skal det ikke tage længere Tid, end det er sagligt forsvarligt.

Formanden: Det ærede Medlem Hr. Aksel Møller har Ordet for en kort Bemærkning.

Aksel Møller: Maa jeg have Lov til at sige til den højtærede Finansminister, at ogsaa vi synes, man skal vise Brugsforeningskommissionen al mulig Hensyntagen, men der foregribes intet med Hensyn til de Udveje, Kommissionen kan tænkes at betræde, ved at følge vort Forslag; det betyder blot, at man paa den gældende Lovs Grundstrammer Garnet og dermed Beskatningen

en ikke ret væsentlig Del. Og lad mig have Lov til at sige, at det forekommer mig, at en Kommission, hvori den private Handel sidder, ikke paa Forhaand kan tages til Indtægt mod det Forslag, vi har stillet. Jeg vil gaa ud fra, at Kommissionen intet har imod, medens den arbejder, at Beskatningen faar det Forløb, vi har stillet Forslag om.

Finansministeren (Thorkil Kristensen):

Jeg kan ikke være enig med det ærede Medlem i, at der intet foregribes. Det kunde godt tænkes, at Kommissionen kom til det Resultat, at det Ændringsforslag, der her er stillet, ikke er heldigt.

Maa jeg saa til Slut udtale min Forbavelse over den sidste Bemærkning, det ærede Medlem gjorde, at det ikke kunde tænkes, at en Kommission, hvori den private Handel var repræsenteret, kunde have noget imod dette Ændringsforslag. Det vilde dog være rigtigere at sige, at det kunde godt tænkes, at nogle af Faktorerne i Kommissionen, hvori foruden den private Handel ogsaa Andelsforetagenderne og andre er repræsenteret, vilde have noget imod dette Ændringsforslag.

Hermed sluttede Forhandlingen.

§§ 1—15,

vedtoges uden Afstemning.

Ændringsforslag Nr. 1

forkastedes med 97 Stemmer mod 23.

Ændringsforslag Nr. 2 ansaas som

forkastet efter Forkastelsen af Ændringsforslag Nr. 1.

§§ 16—35

vedtoges uden Afstemning.

Lovforslagets Overgang til tredje Behandling

vedtoges uden Afstemning.

Den næste Sag paa Dagsordenen var:

Første Behandling af Forslag til Beslutning af Rigsdagen i Henhold til Lov Nr. 112 af 9. Marts 1917 om „Kongeriget Danmarks Hypotekbank“ § 13 (Regnskabet 1945—46).

(Udvalgets Betænkning med tilhørende Forslag til Beslutning findes i Tillæg B.).